فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

فَٱرْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الجَاثِيَة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾

إِنَّ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

وَفِى خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن
رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٌ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ فَبِأَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾

ست پیروزی بزرگ (٥٧) .

جزاین نیست که آسان ساختیم قرآنرابزبان توتابُوَد که ایشان پندپذیرشوند (٥٨) .

پس منتظر باش هرآئینه ایشان نیز منتظر انند (٥٩) .

سوره جائیه مکی است وآن سی و هفت آیت وچهار رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

حٰمٓ (١) .

فروفرستادن این کتاب ازجانب خدای غالب باحکمت ست (٢) .

هرآئینه درآسمانها وزمین نشانه هاست باوردارندگان را (٣) .

ودرآفرینشِ شماودرآفرینشِ آنچه پراگنده میسازد از جانوران نشانه هاست قومی را که یقین میکنند (٤) .

ودرآمد ورفت شب و روز ودرآنکه فرودآورد خدا ازآسمان روزی [1] پس زنده کرد بسبب باران زمین را بعد مرده بودنِ آن ودگردانیدن بادها نشانه هاست قومی را که درمی یابند (٥) .

این نشانه های خداست میخوانیم آن را برتو براستی پس بکدام سخن بعد پند خدا وآیت های اوایمان آرند (٦) .

وای هردروغ‌گوی‌گنهگاررا (٧) .

---

(١) یعنی باران .

يَسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾

که می شنود آیاتِ خدارا که خوانده میشود بروی بازلازم می‌گیرد کفررا تکبر کرده‌گویا نشنیده است آنراپس مژده ده اورا به عذابِ درد دهنده (٨) .

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٩﴾

وچون واقف شد برچیزی ازآیاتِ ما به تمسخر گیردآن را آنجماعت ایشان راست عذاب خوارکننده (٩) .

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾

آن طرف ایشان دوزخ ست ودفع نکند ازایشان آنچه کسب کردند چیزی را ودفع نه کنند نیز آنکه دوستان‌گرفته اند بغیراز خدا وایشانرا ست عذاب بزرگ (١٠) .

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ
رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١١﴾

این قرآن هدایت ست وآنانکه کافرشدند بآیاتِ پروردگارخویش ایشانراست عذاب درد دهنده ازجنس عقوبتِ سخت (١١) .

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا
مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾

خدای آنست که مُسَخَّر کردبرای شما دریا را تاروان شود کشتی ها درآن بفرمانِ اووتاطلبِ معیشت کنید ازفضلِ اووبُوَد که شما شکرگذاری کنید (١٢) .

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ۚ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٣﴾

ومسخر کرد برای شما آنچه درآسمان هاست وآنچه در زمین ست همه یکجا پدید آورده ازجانب خود هرآئینه درین مقدمه نشانه‌هاست گروهی را که تفکر میکنند (١٣) .

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾

بگو مسلمانان را که درگذر کنند ازآنجماعت که توقع روزهای خدا نه دارند(١) تاسزادهد خداگروهی را بحسب

(١) یعنی معتقد نیستند که حوادث جزای اعمالِ ایشان باشد .

آنچه میکردند (١٤) .

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۚ ثُمَّ اِلٰى
رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٥﴾

هرکه بکند کارشائسته پس نفع اوراست وهرکه بدکاری کند پس وبال براوست باز بسوی پرورد گارخویش بازگردانیده خواهید شد (١٥) .

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾

وهرآئینه دادیم بنی اسرائیل راکتاب ودانش مندی وپیغامبری و روزی دادیم ایشان راازنعمت های پاکیزه وفضیلت دادیم ایشان را برعالم ها (١٦) .

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ
الْعِلْمُ ۙ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٧﴾

ودادیم ایشان را نشانه های واضح درباب دین پس اختلاف نکردند مگر بعدازآنکه آمد بدیشان دانش ازروی تعدّی بایکدیگر هرآئینه پرورد گارتو فیصله کند میان ایشان روزقیامت درآنچه اختلاف می کردند درآن (١٧) .

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ
الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾

بازساختیم ترا برراه ظاهر ازدین پس پیروی کن آنرا وپیروی مکن خواهشات آنانرا که نمیدانند (١٨) .

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۚ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾

هرآئینه ایشان دفع نخواهند کرداز توچیزی ازعقوبتِ خدا وهرآئینه ستمگاران بعض ایشان کارسازان بعض اند وخدا کارساز متقیانست (١٩) .

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٢٠﴾

این قرآن دلیل های واضح ست مردمان راوهدایت ست وبخشائش گروهی را که یقین می کنند (٢٠) .

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾

آیا پنداشتند آنانکه کردند جرمها که قراردهیم ایشان را مانند آنانکه ایمان آوردند وکارهای شائسته کردند، یکسان

باشد زند گانی ایشان ومُردن ایشان
بدحکمِ ایشان ست این حکم (٢١) .

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

وآفریدخدا آسمان ها وزمین را بتدبیر
درست وتاعاقبت کار جزا داده شود هر
شخصی بحسب آنچه عمل کرده است
وبرایشان ستم کرده نشود (٢٢) .

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى
سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ
بَعْدِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾

آیادیدی کسی را که معبود خودگرفته
است خواهش نفس خودرا وگمراه کرد
اوراخداباوجود دانش ومُهر نهاد برگوش
اوودل او وپیداکرد برچشم او پرده پس
کیست که راه نماید اورا بعد خدا
آیاپندنمی‌گیرید (٢٣) .

وَقَالُوْا مَا هِىَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا
الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٤﴾

وگفتند نیست زندگانی مگر همین زند
گانی این جهانی مامی میریم وزنده
میشویم وهلاك نمی کند مارا مگر زمانه
ونیست ایشان را باین مقدمه هیچ دانش
نیستند ایشان مگرگمان می کنند (٢٤) .

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا
ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾

وچون خوانده شود برایشان آیت های
ماواضح آمده نه بُوَد شبههٔ ایشان مگرآنکه
گویند بیارید پدران مارا اگرهستید راست
گو (٢٥) .

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

بگو خدازنده میکندشمارا بازمی میراند
شمارا بازجمع کند شمارا بروزقیامت هیچ
شبهه نیست درآن ولیکن اکثر مردمان
نمی دانند (٢٦) .

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ
الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾

وخدای راست پادشاهی آسمان هاوزمین
وروزی که قائم شود قیامت آن روز زیان
کارشوند تباه کاران (٢٧) .

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۫ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰۤى اِلٰى كِتٰبِهَا ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

وببینی هرگروهی را بزانودرآمده،
هرگروهی را خوانده شود بسوی نامهٔ

اعمال او (یعنی برای سوال وجواب مهیاشده گوئیم) امروز جزا داده شود شمارا بحسب آنچه میکردید (٢٨).

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

گوئیم این نامۀ ماست که اظهار حقیقت میکند برشما براستی هرآئینه ما می نوشتیم آنچه شماعمل می کردید (٢٩) .

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

پس اما آنانکه ایمان آوردند وکارهای شائسته کردند پس در آرد ایشان را پروردگارایشان دررحمت خود این ست پیروزی ظاهر (٣٠) .

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۟ أَفَلَمْ تَكُنْ آيٰتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

واما آنانکه کافرشدند (ایشانرا گوئیم) آیاخوانده نمی شد برشماآیاتِ من پس تکبر کردید وقومِگنهگار بودید (٣١) .

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ
بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

وچونگفته شد که وعدۀ خداراست است وقیامت هیچ شبهه نیست درآن گفتید نمیدانیم چیست قیامت تصور نمی کنیم آن را مگر باحتمالِ ضعیف ونیستیم ما یقین کنندگان (٣٢) .

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾

وظاهر شدایشانرا عقوبت های آنچه بآن عمل کرده بودند ودرگرفت ایشان را آنچه بآن استهزامی کردند (٣٣) .

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾

وگفته شود امروز فراموش کنیم شمارا چنانکه فراموش کردید ملاقات این روزخودرا وجای شما دوزخ ست و نیست شمارا هیچ نصرت دهنده (٣٤) .

ذٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيٰتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

این عذاب بسبب آنست که شمابه تمسخر گرفتید آیات خدارا وفریفته کرد شمارا زندگانی دنیا پس امروز بیرون کرده نشوند ازدوزخ ونه ازایشان رضامندی خدا طلب کرده شود (٣٥) .

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۠ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٧﴾

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣﴾

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا
مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ؕ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ
قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤﴾

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ
لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٥﴾

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ
كٰفِرِيْنَ ﴿٦﴾

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ

پس خدای راست ستائش پروردگار آسمانها وپروردگارزمین پروردگارعالم ها (٣٦) .

اوراست بزرگی درآسمان هاوزمین واوست غالب باحکمت (٣٧) .

سوره احقاف مکی است وآن سی وپنج آیت وچهار رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

حٰمٓ(١) .

فروفرستادنِ کتاب ازجانب خدای غالب باحکمت ست (٢) .

نیافریدیم آسمان ها وزمین را وآنچه درمیان هردوست مگر به تدبیر درست وبمیعادی معین وآنانکه کافر شدندازآنچه ترسانیده شدایشان را روگردانند (٣) .

بگوآیا دیدید آنچه می پرستید بجز خدا بنمائید مرا چه چیز آفریده اند اززمین یاایشانرا شرکتیست درآسمان ها بیارید بمن کتابی که آمده باشد پیش ازین یابقیه ازعلم اگرهستید راست گو (٤) .

وکیست گمراه تر ازکسی که بخواند بجز خداکسی را که قبول نکند خواندنش تاروزقیامت واین معبودانِ باطل ازخواندن ایشان غافل اند (٥) .

وچون جمع کرده شوند مردمان باشند این معبودان ایشانرا دشمن وباشند به عبادت ایشان منکر (٦) .

چون خوانده شود برایشان آیاتِ ماواضح آمده گویند این کافران سخن